

EIDESSTATTLICHE ERKLÄRUNG

Dezső KERTÉSZ /KORNFELD/

geb. am 2. Februar 1906, Budapest

wohnhaft: B u d a p e s t VII.,
Damjanich utca 26/b

Im Bewusstsein der Bedeutung einer eidesstattlichen Erklärung und der strafrechtlichen Folgen trage ich an Eides Statt folgendes vor:

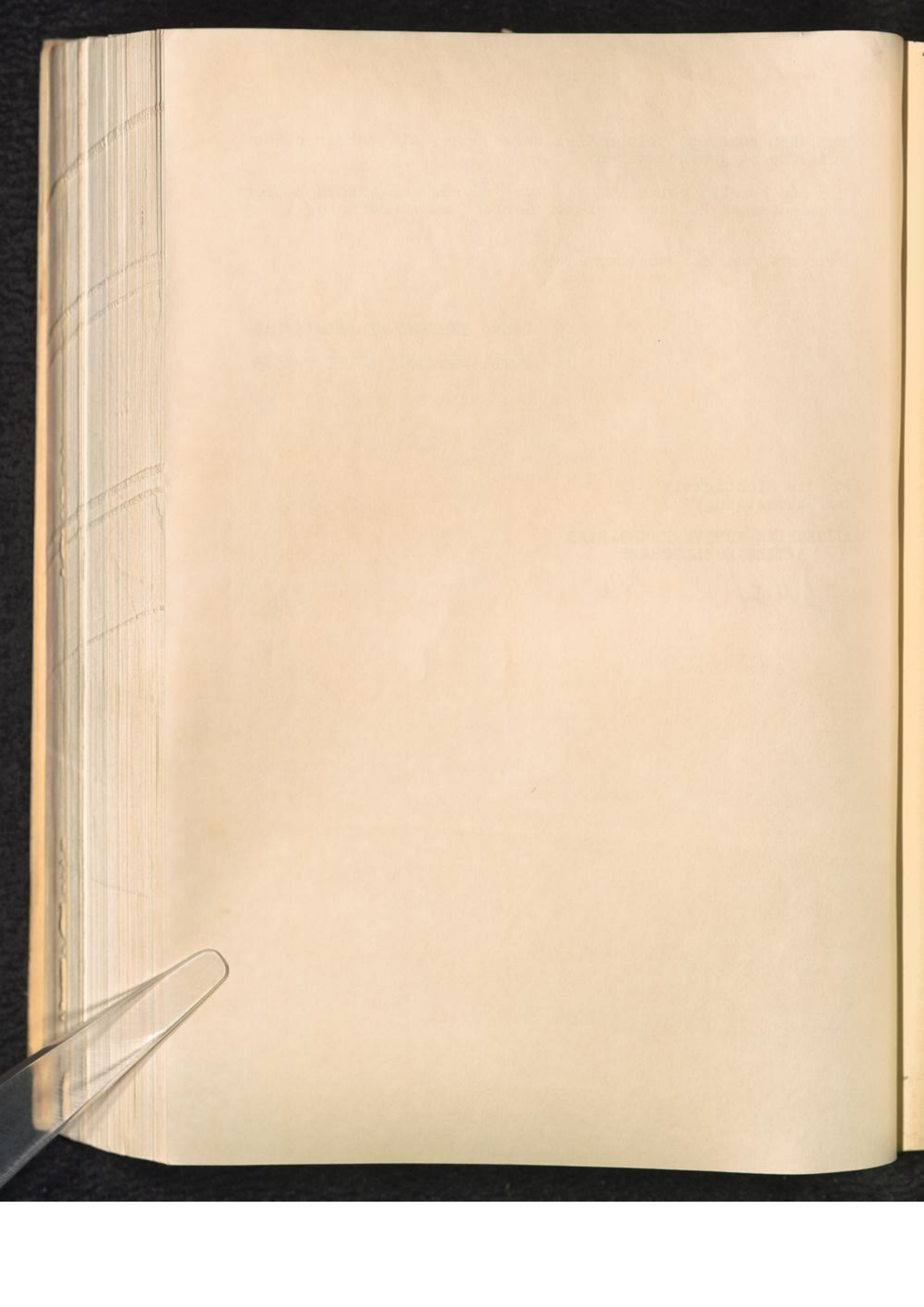
Ich war ein Jahr alt als ich im Jahre 1907 nach Sátoraljaújhely kam, habe meine Schulen dort absolviert und wurde auch dort zum Kaufmann ausgebildet. Im Jahre 1944 war ich Geschäftsführer der dortigen Stoffhandlung Lajos BRUNNER. Meine Gattin hatte eine Weissnäherei in unserer Wohnung. Wir lebten in einer Dreizimmerwohnung unter der Adresse Kazinczy utca 28.

Nach Einzug der Deutschen, als mit der Ghettoisierung der Juden an verschiedenen Stellen des Landes begonnen wurde, lebten in Sátoraljaújhely ca. 6.000 Juden, die die industrielle, wirtschaftliche und finanzielle Leitung in den Händen hatten. Die Stadt hatte drei Synagogen, in welche nach der Publikation der bekannten Verordnung Unmengen von Wertsachen aus jüdischem Besitz zusammengestaut wurden. Als unter Leitung der Gendarmerie im rayonierten Sátoraljaújhely jene Strasse an die Reihe kam, in welcher auch ich wohnte, erschienen Polizisten mit Gendarmen zusammen im Hause. Darunter ist zu verstehen, dass je 2 Polizisten auch 1 Gendarm bei dieser Aktion assistierte. Wir konnten alles frei zusammenpacken, unabhängig vom Werte der Sachen und jeder durfte - teilweise mittels Handwagen oder auf gemieteten Fuhrwerken - sein Gepäck ins Ghetto schaffen, das in der Gegend der Apponyi utca, in der Nähe der damaligen Zigeunerzeile lag. Tatsache ist, dass weder ich, noch meine zur Deportation verurteilten Kameraden daran gehindert wurden, unsere Wertsachen versteckt oder offen mit uns zu nehmen. Das Verhängnis erreichte uns erst dann, als wir in Auschwitz mit unserem Gepäck ankamen und dort unsere Werte, Kleidungen und all das, was wir bis dorthin mitnehmen konnten, zurücklassen mussten und nie mehr wiedersahen.

Vom Umstand, dass die Deutschen die in unseren Kleidern und Paketen versteckten Goldgegenstände und Juwelen planmässig entzogen haben, weiss ich aus der Tatsache, dass meine sogenannten Häftlingskameraden, die im Lager beschäftigt wurden, berichteten, dass sie die Kleidungen untersucht, die Halsnähte, Schulternähte derselben aufgetrennt, die Taschen durchsucht haben. Deshalb fand sozusagen niemand unter den schlechteren Kleidern, welche die zur Arbeit ausgewählten und weiterbeförderten Häftlinge - ich wurde z.B. nach Kaufering gebracht -

ESKÜHELYETTI NYILATKOZAT

K e r t é s z /Kornfeld/ Dezső
szül. Budapesten 1906.február 2.
lakcim: Budapest, VII.,
Damjanich utca 26/b

Ismerve az eskühelyetti nyilatkozat jelentőségét és az igazmondási kötelezettség megszegése esetén a büntetőjogi következményeket, eskü helyett a következőket adom elő:

1907 évben 1 éves koromban kerültem Sátoraljaujhelyre, ott végeztem el iskoláimat és ott szabadultam fel mint kereskedő. 1944-ben az ottani Brunner Lajos szövetkereskedő cég üzletvezetője voltam. Feleségemnek fehérnemű üzeme volt a lakásunkon. Három szobás lakásban éltünk Kasinczy utca 28. szám alatt.

A németek bevonulása után, amikor megkezdődött az ország különböző helyein a zsidók gettóba tömörítése, Sátoraljaujhelyen kb.6.000 zsidó élt, akiknek a kezében volt az ipari, gazdasági és pénzügyi élet irányítása. A városnak három zsainagógája volt, amelyekbe az ismert rendelkezések publikálása után rengeteg zsidó érték tömörítése következett be. Amikor a csendőrség irányításával a rayonirozott Sátoraljaujhelyen arra az utcára került a sor, amelyben én laktam, megjelentek a házban a rendőrök csendőrök bevonásával. Eszalatt azt kell érteni, hogy kb. 2 rendőr mellett 1 csendőr is asszisztált ennél az akciónál. Szabadon összezsomagolhattunk mindezzel, függetlenül az érték mennyiségére és ki-ki részben készítségével vagy pedig bérelt fuvarossal szállíthatta el azt a poggyászt, amelyet a gettóba vitt, amely az Apponyi utca vidékén volt az akkori Cigánysor közelében. Tény az, hogy senki nem akadályozott meg sem engem, sem a velem együtt deportálásra ítélteteket abban, hogy értékeinket akár elrejtve, akár nyíltan magunkkal vigyünk. A végzet akkor zúdult reánk, amikor poggyászaikkal együtt megérkeztünk Auschwitzban és ott különválasztották bennünket értékeinktől, ruháinktól és mindazt, amit sikerült Auschwitzig zavaratlanul kivinnünk, soha többé nem láttuk viszont.

Azt, hogy a ruháinkban és csomagjainkban elrejtett arany-és ékszertárgyakat a németek tervszerűen és programszerűen elvonták, abból a tényből is tudom, hogy az ugynevezett Häftling-társaim, akiket a tábor területén alkalmaztak, elmondották, hogy a ruhákat megvizsgálták, felbontották a ruha nyakát, vállát, ssebeit átkutatták és így azokból a ruhadarabokból, amelyekből a selej-

Hyue

tesebbekbe beöltöztettek bennünket, akiket munkavégzésre kijelöltek és továbbvittek - engem például Kauferingbe - ugyyszólván senki sem talált olyant, amely ne lett volna megbontva és előzetesen átvizsgálva.

Fenti nyilatkozatot kész vagyok bármely magyar vagy nyugatnémet hatóság vagy bíróság előtt megismételni.

Budapest, 1969. december 16.

Kornfeld Dezső
/Kertész /Kornfeld/Dezső/

Személyazonossági igazolvány
száma: AU-II 795583

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second line of faint, illegible text.

Third line of faint, illegible text.

Fourth line of faint, illegible text.

